

VÁSÁRHELYI NAPLÓ.

TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik — ünnep és vasárnap utáni napot kivéve — minden reggel.

Előfizetési árak:
Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr. Egy hóra 60 kr. — Vidékre postán: Egész évre 10 frt. — Egyes szám ára 2 kr.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

VETRÓ LAJOS ENDRE.**Szerkesztőség és kiadóhivatal:**

L é v a i F. sétatéri könyvnyomdájában.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

„A gyanusítók.”

A „Vásárhely és Vidéke” tegnapi száma kiadta a mérgét. Éktelen haragra lobbant az ujság, abból az alkalomból kifolyólag, hogy a „Hód-Mező-Vásárhely” és a „Vásárhelyi Napló” egy-két szerény kérdést intézett dr. Endrey képviselőhöz.

Nem szívesen polemizálunk. És hogy mégis válaszolunk a V. és V. tegnapi mérges cikkére, azért tesszük, mert a V. és V. már nemcsak gyanusít, de vádaskodik is.

Tiltakozunk az ellen, hogy minket a V. és V. politikai elfogultsággal gyanusítson. Miért? Proklamáltunk mi egyetlen egyszer is lapunk hasábjain politikai elveket? Toltuk mi egyik vagy másik politikai, vagy bármilyen párt szekerét is?

Hogy miért irtuk meg „A Hazai részvényei” ezimű cikkünket?

Semmiesetre sem azért, hogy politikai tőkét kovácsoljunk belőle.

Ezt kereken tagadjuk. És a ki mégis állítja, abból a rosszakarattól, az elfogult butaságtól és vastag szemérmertlenségtől beszél.

Megirtuk azt a cikket a másik helyi lap, a „Hód-Mező-Vásárhely” „Kedves Endrey barátom” ez. cikke után.

Igen. Mert azt a cikket irányánál tartalmánál fogva tartottuk mi is annyira fontosnak és közérdekűnek, hogy lapunk hasábjain kommentáljuk.

És mi annyit tettünk!

Egy betűvel sem mondtunk többet, mint a „H.-M.-V.” Mert nem is akarunk. De hogy annyit mondjunk, azt igen is a V. és V. által olyan

sokat hánytorgatott ujságírói tisztesség parancsolta.

Mert mi ebben a kérdésben tisztán akartunk látni. Mert mi ezt a helyzetet tisztázni akartuk és kíváncsiak voltunk és kíváncsiak is lehetünk arra, hogy kik üzérkedtek a Kossuth nevével?

Mert hogy üzérkedtek, ezt a „V. és V.” is elismeri.

Mondottuk mi vagy egy szóval is, hogy dr. Endrey Gyula üzérkedett a részvényekkel? Vagy egyáltalában gyanusítottuk őt?

Egy szóval sem! Mi csak egy néhány kérdést intéztünk hozzá. Minden sértő czélzat nélkül. Tisztán közérdekből.

Hol volt itt a politikai támadás, vagy hol az a politikai tőke, a mit szerinte mi is kovácsoltunk?

Hogy miért hallgattunk eddig? Hogy miért nem okulhatott bölcseségünkben eddig dr. Endrey?

Ha mi hallgattunk is, nem hallgattak mások.

A „Budapesti Hirlap” még tavaly nyáron felhívta a figyelmet arra, hogy az Alföldön és főleg Hódmező-Vásárhelyen micsoda szemérmertlen módon élnek vissza egyesek a nép jóhiszeműségével.

Olvassa el újra a V. és V. azt a cikket, épülhet belőle!

Miért nem közölte le tehát a H. H. akkori cikkét dr. Endrey a V. és V.-ben a — Kossuth levele helyett.

Akkor most nem kellett volna Kossuthnak megírni ezt a szomorú levelet s nem kényszerült volna a V. és V. most egy év múlva gyászoskodni vele.

Végre, a mi a tisztességes

hirlapírást illeti, ezen a téren sem szorulunk a V. és V. oktatására.

Haladunk a magunk útján és ha helyét és idejét látjuk, szavunkat máskor is és mindenkor fel fogjuk emelni a nép nevében és érdekében, bármennyire rosszul fog az esni egyeseknek.

Tessék ránk mondani újlag, hogy — gyanusítunk!

Az alföldi munkás-mozgalom.

Annak idején semmibe se vették nálunk az 1894. évben itt-ott felmerülő munkászavargás társadalmi jelentőségét: figyelmen kívül hagyták a korszerűség által diktált humánuszociális törvények szükséges voltát, s a maga önző maradiságába elmerült társadalom, legkevésbé sem hagyta álmait bolygatni a jövő miatt. Midőn azután a következő év, a Hódmezővásárhelyen lejátszódott különös társadalmi dráma útján vérrel diszített babérokkel koronázta a tétlenség diszes koszoruját, fejét kezdte veszteni az addig összetett kezekkel ülő társadalom s szidni kezdte a kormányt: mely a nép söpredékének a felszínre jutását megakadályozni képtelen volt. Így szóltak sokan a teória csalhatatlannak hitt emberei közül s ismertették az okokat a legválságosabb kiszínezésben, a nélkül, hogy egyszersmind módot nyújtottak volna a tulajdonképeni ok kereséséhez.

Mert, hogy e kérdést illetőleg tényleg létezik ok és okozati összefüggés, az kitűnik legjobban a mostanáig összehordott, a kérdés tanulmányozásához feltétlenül szükséges segédanyag észszerű tanulmányozásából.

Ebben a szocializmusban valami különös keveréke található úgy a nemzetköziségre törekvő fejtelten fajtalanagnak, mint a nemzeti büszkeséget féltő honfui érzésnek. Az alföldi magyar nép ragaszkodik az apákat rejtő földhöz: a vérrel áztatott talaj minden porszemét kincsnek tekint: de viszont hol büszkeségét sértik, hol szegénységében rövidítik, hol örömtelen életét keserítik meg, ott gyakran a kötelességéről megfeledkezett perfid világforgató vagy szájhős válik a legbeesületesebb hazafiból.

A kérdés egyik hivatott ismerője, ki a felkelő munkáslakta vidék legközepén lakik, és akinek alkalma nyílt a néppel mindenkor összeköttetésbe lépni, főbb pontjaiban a következőleg nyilatkozik az alföldi munkáskérdésről.

Az alföldi munkás viszonyainkban beállott sajtószertű változás nem az 1894. év sujtó rosz termésének, nem a kereseti viszonyok, vagy az élet-szükségletek megdrágulásának a következménye, hanem igenis megérlelte a társadalmi törekvéseket a nép látkörének tágulása, általános társadalmi felfogásának szélesbülése, valamint és főként egyes igazgatóknak alkalomszerűleg megragadt szélhámos törekvése.

Nem az anyagi gondok súlyosbodása szította az elégtelenséget, mert mint statisztikai adatokkal is bizonyítható, a méltányos és emberes gazda mellett a munkás ember mindig megélhetést talál: nem is szabad a felszínre került lázongás indító okait — mint azt sokan tenni szeretik — az általános gazdasági és nepesedési viszonyokban keresni, hanem legkönnyebben nyomára lehet jönni az ok és okozat közötti összefüggésnek akkor, ha alapos vizsgálat alá vesszük ama általánosan divó eljárást, melylyel a munkaadó és munkát végző felek egymással szerződésre lépnek, és azt is egyszersmind, hogy egymással szemben hogyan felelnek meg e kölcsönösségen alapú szerződés követelményeinek.

Számos érveléssel lehetne előállani, mely a munkás-nép részére biztosítja a rokonszenvet, míg viszont nagy ama érvek száma, melyekkel lándzsát lehetne törni a munkaadók igaznak vélt ügye mellett.

A mi munkásaink nem hivei a

nagy hangon hirdetett nemzetköziségnek, sőt ellenkezőleg éppen nálunk lehet igen gyakran példát találni arra, hogy a hazafias szellem a magyar munkásoknak vérükbe van oltva, a magyar munkással mintegy veleszületett.

Szinte esodálatosnak látszik, ha az 1894. évi munkás-zavargásokat, illetőleg a munkásviszonyokat tekintjük, hogy milyen ellentétes nézetek vannak az egyes falvak, városi környék, a vagy megye munkásai, holott a választfal közöttük csak alig pár órai út. A hír szárnyai rendkívül gyorsak s a törekvések, melyeket a hír szárnyára kapott, hamar lehetnének oly helyeken tanyát, hol azok táplálására, szítására bőven van meg minden előfeltétel. Elégge esodálatos, de ezt nálunk nem lehet feltalálni. Még pedig azért nem, mert a különböző vidékek munkásai más és másképpen gondolkodnak, más és más a nézet, illetőleg a látkörük.

Érdekesnek tartom e dolog megvilágítására egy szakember következő szavait idézni: „A vásárhelyi munkás az idei (1895) jó termésben nem a munka és megélhetés forrását, hanem a gazdagok egy újabb szerencsésjét látja és semhogymunkájával a gazdagok jövedelmét gyarapítsa, inkább maga is szükölködik.“ Ilyen nézetek vallása mellett nem esoda, ha igen sokan veszedelmet látnak a hódmezővásárhelyi munkásviszonyok alakulásában és minden, még a legerélyesebb eszközökkel is, e nézeteknek csirába fojtását sürgetik. El lehet hinni azonban, hogy e véleménynt a vásárhelyi népbe, csak ugyszólván „belédiktálták“, beleoltották és a szegény nyomorgó nép csak hordja ez oltás okozta sebeket és sajgó fájdalmára irul tekint a nagyszájú „apostolok“ szép hangzású szavait. Kitént ez onnan és akkor is, mikor az 1897. év elején készülődtek az u. n. a r a t ó s z t r á j k r a .

Czeisler Emil.

× **A második választás.** Tegnap volt az új választás az újvárosi lelkeszségre. A szerdai választás alkalmával ugyanis egyik jelöltnek sem volt általános többsége, miért is az új választást azonnal elrendelték a két legtöbb szavazatot nyert jelölt: T é c s i József és Gy ö r f f y József között.

Kemény harc ígérkezett. Az első választáson ugyanis T é c s i nyert relativ

többséget és a tegnapi napon már csak az volt a kérdés, hogy a Losonczi- és Tereh-pártiak kire fogják leadni szavazatukat?

Técsire-e, vagy Györffyre.

A főgimnáziumnak Szőnyi-utca felőli oldalát teljesen elleppte a kíváncsi tömeg.

Valóságos alkotmányos láz vett erőt a magyarokon és hangos éljen kiáltások hangzottak végig az utcákon.

Az egyik Györffyt éltette, a másik Técsit.

Természetesen a korteskedésekben sem volt hiány.

Az urna elé igyekvő magyarok kezébe jobbról-balról nyomkodták a szavazó czédulákat, úgy hogy nem lett volna esoda, ha a szegény voksoló atyafiak elvesztették volna a fejüket is.

A szavazók igen szép számban jelentkeztek a tegnapi választás alkalmával is.

A választást reggeli 9 órakor nyitotta meg Oláh Antal elnök.

Bizalmi férfiak voltak a két küldöttségnél: Kis Kenéz Péter, Cs. Hódi Pál és Vigh István. Névsorkezelők: Miklovicz Lajos és Égető Imre.

A szavazók főleg délelőtt jelentkeztek tömegesen. Délután már három óra tájban alig szállingoztak a választók.

Ekkor a választási elnök kiténté $\frac{1}{4}$ 4 órakor a zárórát.

$\frac{1}{4}$ 5 órakor lezárták a szavazást és összeolvasták az eredményt.

Az első küldöttség előtt beadatott 878 szavazat, a II. küldöttség előtt 665 szavazott. Tehát összesen leszavazott 1543 választó.

Öt órakor kezdette meg a szavazatszedő küldöttség a szavazó lapok felbontását.

A főgimnázium udvara, a torna terem tele volt kíváncsiakkal.

Izgatottan várták az eredményt, bár már kiszivárgott a hír, hogy Györffy állandóan többségben van s hogy megválasztatása teljesen bizonyosra vehető.

Hat órakor hirdette ki dr. Hajnal István elnök az eredményt.

Beadatott összesen 1534 szavazat.

Ebből:

Györffyre esett 1063 és Técsire 471 és így Györffy József 592 szavazattöbbséggel újvárosi lelkeszsze választatott.

Zugó éljenzéssel fogadta a tömeg a választás eredményét. Hangos volt az utca a diadal mámorában uszó párt éljenceitől.

Megéljeneztek különben a választást vezető két elnököt: Oláh Antalt és Hajnal Istvánt.

Györffy József megválasztatása a református hiveknek általános megelégedésével találkozott.

Életrajzi adatai a következők:

Györffy József 1868-ban született Debreczenben iparos szülöktől. Anyját ko-

rán elvesztette; második anyja, ki most is tevékeny részt vesz a debreczeni nőegyleti dolgokban, a leg gondosabb nevelésben részesítette. Középiskolai és theologiai tanulmányait Debreczenben végezte, állandóan igen jó eredménnyel. Theologiai tanulmányait bevégezvén 1892-ben, ezután egy évig mint esküdt-felügyelő és közoktató időzött még Debreczenben. A két lelkészképesítő vizsga egyikét ezen idő alatt tette le, a másikat pedig a következő 1894-ik évben.

Közben azonban 1893. októberében mint segédlelkész került városunkba Miklovicz Bálint lelkész mellé s mellette működött annak haláláig.

Miklovicz Bálint halála után önállóan végezte a szükséges teendőket s midőn Szabó János esperes lelkészszé megválasztatott: segédlelkézi minőségben mellette is tovább működött a legutóbbi időkig.

Igazi papi embernek ismerik, ki, a hová állítják, mindenütt teljesíti a kötelességét.

Őszintén üdvözljük mi is megválasztása alkalmából és kívánjuk, hogy azt a szép tisztet, melyre hitsorsosainak bizalma, szeretete emelte, töltsse be férfisan, becsülettel.

Napi hírek.

— **Görögkeletiek husvétja.** Görög keleti polgártársainkra nagy ünnep virrad vasárnap. A naptárunk szerint ugyanis ekkor van Jézus menyemenetelének ünnepe, husvét. Tegnap, az ő nagyesütörtökjünkön már megnémultak a harangok és a görög keleti templom tornyában már kopácsoltak az isteni tiszteletre. Husvét előtt ugyanis szent misék, vigiliák, vespernyék és evangéliumok tartatnak a görög keleti egyházban.

— **Vizsgálat a városi adó-hivatalnál.** Kallner Elek kir. tanácsos, pénzügyigazgató, szerdán városunkban tartózkodott, mely alkalommal a városi adóhivatal egyes ügyosztályainál vizsgálatot tartott. Hosszasan időzött különösen a birtoknyilvántartási és a pénztári hivatalban, mely helyeken mindent rendben talált. Még aznap este visszautazott Szegedre. Ugyancsak a szegedi pénzügyigazgatóság részéről küldetett ki Száva Péter számellenőr is, a ki már napok óta az adóhivatal egyes kerületei által lezart, múlt évre vonatkozó B. főkönyvek rovincsolásával foglalkozik.

— **Az újvárosi papválasztás.** Az első napi, azaz a szerdai papválasztás eredményéről részben már megemlékeztünk. A szerdai választás eredményét most a következőkben közöljük: Az első szavazató küldöttségénél (I. II. III. IV. ker.) 4 óráig leszavazott 799, a második küldöttségénél (V. VI. VII. VIII. ker. és külterület) 633 választó. Négy óra után gyűrültek a jelentkezők. A záróra pont 1/25 órakor tüzetett ki, 1/25-ig az első küldöttségénél 825, a második küldöttségénél 653,

összesen tehát 1478 szavazat adatott be. A záróra alatt 1/26-ig beérkezett még az első küldöttséghez 66, a másodikhoz 25. A záróra leteltével kezdetét vette a szavazatok összeszámlálása. Az összeszámlálás után kitént, hogy az első küldöttségénél nyert Técsi 304, Győrfi 297, Losonczy 211, Tereh 78, Lukácsi 1 szavazatot. A második küldöttségénél pedig Losonczy 224, Técsy 206, Győrfi 204, Csapó 8 szavazatot. Összesen nyert; Técsy 510, Győrfi 501, Losonczy 435, Tereh 113 szavazatot. Az abszolút többség nem érvényes, tegnap reggel 9 órakor kezdődött a mérkőzés Győrfi József és Técsi József között. A tegnapi választás eredményéről lapunk más helyén emlékezünk meg.

— **Helyettes főjegyző.** Kmettykó József főjegyző — mint említettük is — súlyosan megbetegedett s hivatalos teendőit nem végezheti. A tanács most úgy intézkedett, hogy Kmettykó József főjegyzőt betegsége ideje alatt Soós Gyula első aljegyző helyettesítse.

— **Menetrend változás.** Az állomás főnökség útján megkaptuk a magyar államvasutak nyári menetrendjét. Az új menetrend május elsejével lép életbe. A hódmezővásárhelyieket érdeklő változások közül kiemeljük a következőket: Hódmező-Vásárhelyről Szentestnek május elsejétől kezdődőleg reggel 4 óra 43 perczkor, délután 4 óra 07 perczkor és este 8 óra 16 perczkor fog a vonat indulni, míg Szentest felől reggel 6 óra 40 perczkor, délelőtt 10 óra 27 perczkor és este 9 óra 40 perczkor érkeznek a vonatok. Ez az újabb beosztás főleg a Szeged felől érkező vonatok csatlakozása miatt állapított meg.

— **Külföldi utlevelek.** A miniszter tegnap küldötte le hatóságunkhoz kézbesítés céljából Szabó Imre és Brunner Dezső hódmezővásárhelyi lakosoknak külföldre szóló utleveleit.

— **Nyári színészetünk.** Grossman Benő volt meiningeni udvari színésztől a „V. és V.” tegnapi számában egy a „Vásárhelyi Napló”-ra vonatkozó köztemény látott napvilágot. Mi ugyanis megemlékeztünk arról, hogy a színügyi bizottság megállapította a nyári színi színpadra a helyáratat és Krecsányi Ignác színigazgató a tanácstól most azt kéri, hogy ezen helyáratat emelje feljebb. Mi ezen hírnkhöz azon kommentárt fűztük, hogy a „színigazgató az, a ki legjobban tudja, hogy micsoda helyáratat mellett képes társulatát fentartani.” Ebből a volt meiningeni udvari színész ur azt a következtetést vonta le, hogy mi elvben helyeseljünk Krecsányi kérelmét és kapacitálni akarjuk a színügyi bizottságot. Grossmann Benő ur alighanem téved. Mi ugyanis távolról sem akarjuk a színügyi bizottságot kapacitálni. Ennek nincs is semmi értelme. De Grossman Benő ur mint volt színész talán csak megengedi nekünk, hogy mindenesetre a színigazgató az, a ki legjobban tudja, hogy

micsoda helyáratat mellett reuzálhat. Ezzel a megjegyzéssel mi még nem akceptáltuk, mint a hogy mindenben nem is akceptáljuk Krecsányi kérelmét, mert például a III-ad r. körszékekre nálunk okvetlen szükség van. Viszont azonban a helyáratnak, épen a jelen esetben leendő némiképeni felemelése sem épen indokolatlan kérelem.

— **Méhészeti előadás.** Tóth János méhészeti vándortanító, mint lapunkat értesítik, május hó 5-én délelőtt 9 órakor a gazdasági egylet társalgó termében méhészeti előadást tart, melyen vendégeket is szívesen lát az egyesület és a vándortanító.

— **Tözsdei árak közlése.** Ma közli a hivatalos lap, hogy a kereskedelemügyi miniszter a gazdálkodással foglalkozó közönség érdekében elrendelte, hogy a budapesti és bécsi gabonatorzsdék árzáratai ezután ne csak a nagyobb piacczal bíró városokkal, hanem minden várossal és a járás székhelyén levő helyiséggel, melyek a távirta és távbeszélő hálózatba be vannak vonva, táviratilag hivatalból közöltessenek. Azoknak, akik az árzárati közléseket akár helyben, akár a hivatal székhelyén kívül eső lakásukra kézbesítenni óhajtják s ebbeli kívánságukat a posta és távirta igazgatóságnak írásban bejelentik, az árzáratok másolatai házhoz kézbesítennek és pedig azok részére, kik helyben laknak, évi 20 fit előfizetési díjért, azok részére pedig, kik nem laknak az illető posta és távirta, illetve távbeszélő székhelyén, évi 30 forintért. Azon posta- és távirta-hivatalok között, melyekkel az árzáratok közlendők lesznek, Hódmező-Vásárhely is fel van véve.

— **A Vöröskereszt-egylet előadása.** Újból működvelői előadásra készülnek Várasrhelyen. Ezuttal a Vöröskereszt-egylet helyi választmánya toborozta össze a működvelő hölgyeket és urakat, hogy május hó 22-én, vagy 29-én előadást rendezzen. Az előadás már annál is inkább érdekessé igérkezik, mivel a rendezőség a tanácstól elkérte a nyári színi előadást céljaira. A tanács — mint halljuk — már teljesítette is a választmány kérelmét.

— **Ajánlat a városnak.** A Pesti magyar kereskedelmi Bank igazgatósága ajánlatot tett a városnak, hogy a menyinyben a város értékpapirjait elhelyezni ohajtaná, az esetben igen előnyös feltételek alatt elhelyezhetjük értékpapirjainkat a Pesti Magyar Kereskedelmi Banknál. — Mindenesetre szívesen fogadhatjuk ezt az ajánlatot és nem is rajtunk fog mulni, hogy értékpapirjainkat nem helyeztük el a nevezett banknál. Műlik pedig ez azon egyszerű körülményen, hogy nekünk nem igen vannak értékpapirjaink és így nincs is mit elhelyeznünk.

— **Látogatás az Erzsébet szemkórházban.** Hirt adtunk arról, hogy dr. Mahler Gyula operatőr, a Buziásfürdő orvosa Hódmezővásárhelyen tartózkodik. A jeles orvos, ki melleleg említve

világlátott férfi, megtekintette tegnap az Erzsébet kórházat és azt a maga nemében kiváló alkotásnak és Hódmezővásárhely méltó büszkeségének nevezte.

— **Jezsuita atyák Vásárhelyen.** Valósággal forradalmat csinál Vásárhelyen az a két jezsuita páter: Flódung József és Bóta István, a kik Nógrád-Kállóról a múlt héten érkeztek Hódmező-Vásárhelyre, hogy itt tíz napon át szent beszédeket mondjanak. A római katolikus templom minden reggel és este zsufozásig van és nemcsak katolikusokkal, hanem más vallásfelekezettekkel is, a kik szintén óriási számban érdeklődnek a jezsuita páterek előadásai iránt. Ugy halljuk, hogy a Jézus társasági atyák még ezen a héten maradnak itt Vásárhelyen, azután tovább utaznak hirdetni az ígét és ájtatosságra buzdítani a keresztyén híveket.

— **A kereskedelmi és iparkamara ülése.** A szegedi kereskedelmi és iparkamara április 28-ikán, azaz ma tartja Szegeden e havi rendes közgyűlését. Az ülésnek van egy Hódmező-Vásárhelyt érdeklő tárgya is: a kereskedelmi miniszternek leirata a Hódmező-Vásárhely állomás rakodó vágyainak és területének elégtelensége ügyében.

Közkutatás.

A polgári iskolák reformja. A közoktatásügyi tanács állandó bizottsága tegnap tárgyalta a polgári iskolák reformját, a melynek legfontosabb része a polgári iskoláknak hat osztályúvá tétele.

Az új polgári iskola végbizonyítványa sok olyan állásra fog képesíteni, amelyeket eddig csak érettségi bizonyítvánnyal lehetett elérni.

Az új hatosztályú polgári iskola a következő állásokra ad képesítést:

1. A községi, illetve körjegyzői pályára. 2. A posta-főtisztek, tisztek és gyakornok állásaira. 3. A számvevőszéki és ellenőrző tisztviselői állomásokra. 4. A központi állampénztár, a zágrábi állampénztár, valamint az adóhivatalok és határvámhivatalok tisztviselői állomásokra; a köztörvényhatósági pénztárnoki, alpenztárnoki (ellenőri) és könyvvezetői, vagy gyámpénztárnoki és ellenőri állomásokra. 5. A dohány-árudai, raktári igazgatósági, valamint az osztálysorsjátéki tisztviselői állomásokra. 6. A fegyintézet és kerületi börtön-ellenőri és gondnoki állomásokra. 7. A zálogházi igazgatói, ellenőri, könyvelői, pénztárnoki és ellenőrző számtisztviselői állomásokra.

Ezenkívül a polgári iskola bizonyítványa jogosítana az államszámviteli szakvizsgára, az anyakönyvvezetői állásra, a gazdasági akadémia látogatására.

Továbbá, ha a jelölt a latinból pótvizsgát tesz, beiratkozhatik az állatorvosi főiskolába, vagy a gyógyszerészi pályára léphet.

Szántó Kovács dicsőítése.

Szántó Kovács János, a hírhedt vásárhelyi szocialista, a ki még ki sem szabadult a szegedi börtönből, nehéz bajba hozott egy nagyváradi pékkihordót Klíngpöck Károlyt.

Az Aradon megjelenő „Munka Öre” cz. szocialista újságban ugyanis Nagyváradról czikk jelent meg Szántó Kovács dolgairól.

Rábírták erre Nagyváradon Klíngpöck Károlyt, hogy vállalja el, mint közlő a felelősséget. A süteménykihordó engedett a rábeszéléseknek, de később ismét elvállalta a felelősséget, majd újból visszavonta nyilatkozatát. A további vizsgálat során kiderült, hogy tulajdonképpen Pollák Frigyes írta vagy másolta a cikket, ki már egyszer a nagyváradi esküdszék előtt állott, toldások és beszúrák is vannak a kéziratban, melyek valószínűleg a Munka Öre szerkesztőjétől Schuster Edétől erednek.

A kir. ügyész látván, hogy itt nem rendben mennek a dolgok, hanem huznáhalasztani akarják a dolgot, mind hármuk ellen vádat emelt nyomtatvány útján elkövetett izgatás vétsége miatt.

Az inkriminált czikk czime a következő:

„Inkább a börtön fenekén pusztulok el, semmint elveimet megtagadjam.”

Ezek Szántó-Kovács, a hírhedt vásárhelyi szocialista szavai, ki ezeket mondta, midőn felszólították, kérjen kegyelmet és akkor föltételeesen szabadon bocsátják. A czikkben markáns kifejezésekkel van megírva, hová jutottunk, mikor már a börtöntől sem félnek az emberek. Többek között ilyen kitétel is van benne:

„Reszkesettek biborba öltözött bitorlói a hatalomnak, mert hatalmasok kezdenek lenni a börtön lakói.”

Ez a hang, ezek a szavak éppenséggel nem kétértelműek és ezek fölött nem lesz sok gondolkodnivaló, hanem főleg a körül forog majd a kérdés, ki felelős a cikkért?

A sajtó-tárgyalást tegnap tartották Nagyváradon.

Szederinda.

A virradatnak lángszinü sugára,
Mely egy világot újra létre kelt,
Reámolt tövem virág-galyára
S csak én valék, kit ébredvez lelt
A nap, midőn az égperemre hágott,
Csak engemet, futó szeder-virágot.
A harmatot virágom ifju kelyhén
Csodálva látta; eltörölte enyhén
És szolt: „Mi az, mi ily keserve ejt,
Hogy köny borítja a virágkehelyt?”
Szavára néma, szóttalan maradtam,
De most te vagy, kit gond epeszt miattam
S a szók a mit csupán susogva mernek,
A szörnű álmat, vést, a zivatart,
Bevallom azt neked, a büszke csernek,
Neked, kit ágam átkarolva tart;

Szived megért, szavakra könnyű lennem,
Te halld, csupán te, mindenem, szerelmem:

... Dörögve jött felénk a vesz. A láng
Az ég sötétiből lesujta ránk;
Halálra sebze; érzem, hogy éget
S remegtem, oh, nem ért-e lángja téged?
Reméltem én — hisz a remény mi dőre!
A vesz se sujt le tán e drága főre...
Csalódtam és szívem sajogva rettent;
Hiába voltam érted halni kész,
Ki összefort örökre, mint mi ketten,
Azok közül nem egyet ér a vesz.
Gyötörhet így hát csöndes éjnek álma?...
Te vagy kit láttam égve, lángban állva!...
De vigaszom volt, hogy mi téged ért,
A láng, nem ölt; gyönyörrel láttam ezt én.
Erőd megóv, szilárd aczélu vért;
Lelankadott a láng erője vesztén.
Habár reád nyomá a bélyeget
Sötéten ott, hol sziven ért, a vesz,
De megszilárdul ez, ha béheged
S te újra ép, aczélerőjű léssz.
Ki nagy, erőjét vesz között szerezte,
A vesz, vihar csupán a gyöngö veszte.
Erőtlen ágam könnyet ontva ége,
S én ugy remegtem jöttin a halálnak,
Szerelmemért, a melynek vége, vége!...
De mig virágaim lobogva szállnak,
Az illatár, a mit bucsura adnak
Lebeg, mint lángja tiszta áldozatnak,
E bucsu is csupán tied leszen,
Csekély valék s csekély az, érzem,
Mit adhaték, — szerény virágu éket,
De egynek adtam ezt csupán... te néked,

Az álom elrepült... Az ég ivét
A létrekeltő rózsaláng színezte.
Szerelmem, oh tudom, te nem hívéd,
Hogy létem álmódott halála, veszte,
Mi tán jövőt mutat, mint jós tekintet,
Tetőled elszakadni, válni intett?...
Magasban éltem, véled összeforva;
Oly égi tiszta itt mi leng, a lég.
Virágomat lehajtsam-e a porba,
Ki föld porától őrizett valék?
Kettőnk szívét e gond se tépje széjjel,
Hogy éltem áldozat gyanánt esék;
Melletted üdv a lét ezer veszélylyel,
De válva, minden perce veszteség.
A lét silány halál a mélybe' lent,
De fön, veled, az üdvöt is megadja,
Az álom, így csupán gyönyört jelent:
Egy lesz halál s a bucsu pillanatja;
Hisz álom is, kitarva ezt a véget,
Szeretni int hiven, örökre téged.

Györy Ilona.

Üzleti tudósítás.

1899. április 25.

A hódmezővásárhelyi mértékitelesítő hivatal jegyzései:

Buza	8.20—8.30
árpa	5.80—
kukoricza	4.65—4.70
szalonna 46.—47.—	
sertés 45—46.—	
zsir 60.	

Árak métermázsánként.

Kiadó: **Vetrő Lajos Endre.**